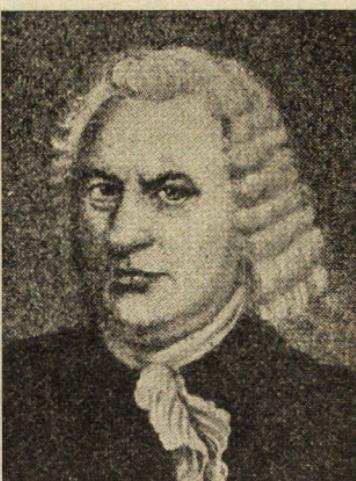

ржце; 3 оратории: „Възкресението на Лазаръ“, „Чужденецът на Голгота“ и „Детството на Иисус“ и една каната „Пигмалионъ“. Бюкебургскиятъ научно-музикаленъ институтъ е починалъ издание на неговите творения.

Бахъ, Йоханъ Михаель — Bach Johann Michael, род. 9 авг. 1648 въ Арищадъ, умр. 1694 въ Геренъ, братъ на горния, органистъ въ Геренъ, компониралъ главно гласови творби. Нѣкои отъ неговите мотети се намиратъ въ библиотеката на Берлинския „Домхоръ“. Писаль също нѣща за пиано и органъ. Една отъ неговите 5 дъщери — Мария-Барбара е била първата жена на Йоханъ Себастианъ Б.

Бахъ, Йоханъ Себастианъ — Bach, Johann Sebastian — най-великия отъ фамилията музикантъ и единъ отъ най-гениалните музикални творци, род. 21 мартъ 1685 въ Айзенахъ, умр. 28 юли 1758 въ Лайпцигъ; следъ ранната смърть на баща си, отива въ Ордруфъ за да се учи при брата си, Йоханъ Кристофъ — органистъ, ученикъ на Пашелбель; 1700 е алуминуясь на „Михаелиштуле“ въ Люнебургъ, кѫдето по това време е живѣлъ бележития органистъ Георгъ Бьомъ, съ изкуството на когото Б. се приобщава отблизо. Честитъ отивания въ Хамбургъ го запознаватъ и съ майсторството на Любекъ и Райнъ. 1703 получава първото си назначение като виолонистъ въ капелата на принцъ Йоханъ Ернст Саксонски въ Ваймаръ, но още въ сѫщата година получава длъжността органистъ на „Новата църква“ въ Арищадъ. По причина на пророчване на отпуската му — за продължителното му пребиване презъ 1706 въ Любекъ, дето отива по крака за да се запознае съ органновото изкуство на Букстехуде-Б. влиза въ остра разпра съ началството си. Следната година го избавя отъ не-приятното положение, като получава мястото на органистъ въ Мюлхаузенъ, а сѫщата година се оженва за Мария-Барбара. 1708 последвало повикването му за дворцовъ органистъ на херцогъ Вилхелмъ Ернстъ въ Ваймаръ; а 1714 бива назначенъ за неговъ придворенъ концертмайсторъ. Тукъ Б. влиза въ близки

връзки съ Й. Готфридъ Валтеръ — единъ отличенъ контрапунктикъ, и авторъ на първия нѣмски музикаленъ лексиконъ — дружбата съ когото е отъ голѣмо значение за овладяването на полифонното майстор-

Йоханъ Себастианъ Бахъ

ство. 1714 бива призованъ за придворенъ капелмайсторъ на князъ Леопольдъ въ Кьотенъ. Тукъ, както и въ Ваймаръ, Б. се занимава съ изучаването на италиянската цигулкова музика. 1720 умира жена му, а на следната година се оженва за дъщерята на Вайзенфелдския дворцовъ музикантъ Бюлкеинъ — Ана-Магдалена. 1723 му досяга длъжностъ канторъ на „Томаскирхе“ и университетски музикдиректоръ въ Лайпцигъ — длъжности, които той изпълнява до самата си смърт. Поради непрекъсната работа и голѣма преумора, зреннето на Б. постепено отслабвало и последните три години отъ живота си, по причина на опити самъ да отпечатва творбите си, прекарва въ пълна слѣпота. Отъ двата си брака Б. е ималъ 20 деца, отъ които Вилхелмъ Фридманъ и Филипъ Емануелъ — най-значителните — сѫ отъ първия му бракъ. Длъжностите, които Б. е заемалъ като органистъ, концертмайсторъ, дворцовъ капелмайсторъ